

אדום, ולאלה הם (בריטים) נחש שרך ועקרוב. ואנחנו גם כן נפרנו מהישוב לפרק החק לעין שם בתורה, כדי להזכיר את הצד الآخر.

וזו, שלא מתישבים דברי תורה אלא שם, שאין אור אלא אותו היוצא מותו החשך. שכאשר נכנע צד זה, מתעללה הקדוש ברוך הוא למעלה ומתרפה בכבודו, ואין עבדות הקדוש ברוך הוא אלא מותו החשך, ואין בטוב אלא מותו הרע. וכאשר נכנס בון בר נש באורח בישא, רשביקליה, כדי אסفلק קדשא בריך היא בקריה, ועל דא טוב ורע כאחר, ולעלות אחר כה בטוב, ואין טוב אלא והוא שיצא מותו הרע. ובוטוב זה מתעללה כבודו, וזה עבודה שלמה.

ואנחנו עד עכשו יושבים שם כל ימי השנה בכדי להזכיר כבודם לאחד الآخر. עכשו שהגיע זמן עבדות הקדש של צד הקדשה, חזרנו לישוב, שם היא עבודתו. ועוד, שעתה בראש השנה הגיע זמן של הנחשה היה להבע דין מלפני הקדוש ברוך הוא, ושם הוא שולט, ומפני כך יצאו מכם ובאו לישוב.

פתח הנקן היה ואמר, (תהלים פא) תקעו בחדר שופר בכסה ליום מגנו. עכשו הוא נזמן להתחorder ביום העליון החק, וכאשר הוא מתעורר, הצד לאחר מתחזק, בגנו. ובכין שהוא מתחזק, עללה ומכסה ללבנה, שלא מאירה אור, ומתחמלאת מצד הרין. אז כל העולם הוא בדין, עליזנים ומחותנים, וכרו ז考רא בכל הרקיעים: התקינו כסא של דין לאדון הכל, שהוא רוץ להרין.

מידכתייב (שמות טו) אז נבהלו אלופי אדום, ולאין איינון (דברים ח) נחש שרך ועקרוב. ואננו אוף הבי אתperfשנא מישיבא למדברא תקיפה, ולעינא תפין באורייתא, בגין לאכפיא לההוא סטרא. והוא דלא מתישבן ملي דאוריתא, אלא תפין. דלית נהירא אלא בהוא דנספיק מגו חשותא, דכד אתperfיא סטרא דא, אסתלך קדשא בריך היא לעילא, ואהייך בקריה. ולית פולחנא דקדשא בריך היא, אלא מגו חשותא, ולית טובא אלא מגו בישא. וכך עאל בר נש באורח בישא, רשביקליה, אספלק קדשא בריך היא בקריה, ועל דא שלימו דכלא טוב ורע בחדר, ולאספלקא לכתר בטוב, ולית טוב אלא היה דנספיק מגו בישא. ובاهאי טוב, אספלק יקריה, ורק איהו פולחנא שלים.

ואננו, עד השטא יתיבנא תפין, כל يوم שטא, בגין לאכפיא במדברא לההוא סטרא. השטא דמطا זמנה דפולחנא קידישא, דסטרא דקדשא, אהדרנא ליישובא דטמן איהו פולחנא דיליה. ותו, דהשטא בראש השנה מטה זמנה דההוא חוויא, למתבע דין מקמי קדשא בריך הוא, וטמן איהו שליט. ובגין כה נפקנא מטמן ואתיינא ליישובא.

פתח ההוא סבא ואמר, (תהלים פא) תקעו בחדר שופר בכסה ליום חגנו, השטא איהו זמנה, לאתערא דין עלאה מקיפה, וכך איהו אתער סטרא אחרא אתתקוף בהדריה, ובין דאייהו אתperf אתקוף, סליק וחפייא לסייעא, דלא נהיר נהירא, ואתמליא מסטרא לדינה. כדי כל עלמא איהו בדין, עלאין ותתайн, וברוזא פריז בבלחו רקיין, אתתקינו כורסיא דין, למאיריה דכלא, דאייהו בעי למידן.